

[Kirsten Jacobsen]

lov til, eller at man faktisk på grund af fru Pernille Sams' forslag, som man ikke var enig i, ikke havde lyst til at bidrage.

Fru Pernille Sams sagde endvidere, at hun jo ikke kunne vide, at De Konservative ikke var i regering i januar, og at regeringen ikke nåede at tage stilling til forslaget. Det er direkte usandt, for den tidligere regering nåede at tage stilling til denne problematik mindst fem gange, nemlig hver eneste gang man behandlede en af de meget omtalte boligpakker, og ved alle lejlighederne blev det mange gange fastslået, at det var et problem, man ikke ville løse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven. (Konjunkturudligning).

Af Peter Brixtofte (V) og Engell (KF) m.fl. (Fremsat 23/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det er L 192, vi behandler. Står der forkert på tavlen? Så må vi lige have rettet det. Sådan, så står det rigtigt på tavlen, og så er det skatteministeren, der har ordet.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Venstre og De Konservative har den 23. februar fremsat et lovforslag om konjunkturudligning, og det er det forslag, vi her har til førstebehandling.

Lovforslaget er bygget op omkring investeringsfondsloven. Forslaget går ud på, at man i modsætning til i dag efter eget valg vil kunne gennemføre en ændring af loven, så at man selv kan vælge, om man ønsker at ophæve virkningen af loven i en konjunkturudlignings-situation eller man ønsker at anvende den i forbindelse med investeringer.

Det er i den forbindelse, jeg godt vil påpege, at vi faktisk i relation til ændringer i skattereforment gennemførte en omfattende ændring i forhold til virksomhederne, der indebærer, at vi indførte et konjunkturudligningsinstrument, som tilgodeser alle de behov, alle de krav, alle de ønsker, vi fra regeringen mener der er nødvendige for, at ingen kommer til det ene år med et jævnt privatforbrug at betale en 68 pct.-skat for det næste år at komme ned på den lave 50 pct.-skat.

Virksomhedsskatteordningen indebærer, at der er en opsparingsordning. Virksomhederne kan altså indsætte eller opspare et beløb og nøjes med en acontoskat på 34 pct. Der er yderligere den fordel, at det beløb, som virksomhederne hensætter i virksomhedsskat, beholder virksomhederne til deres fulde og hele disposition. Derfor er det en meget udmærket ordning specielt for virksomheder, der har svingende indkomster, og derfor er det et godt tilbud, som virksomhederne har til deres egen frie rådighed. Vi har altså allerede i dag en konjunkturudligning indbygget i vores skattesystem, så at ingen selvstændig erhvervsdrivende er bundet af at skulle betale en meget høj skat det ene år for det efterfølgende år at indbetale en meget lav skat.

Man kan sige, at det eneste, som virksomhedsskatteordningen ikke lever op til, er ønsket om at kunne få tilbagebetalt tidligere års betalte skat, altså det, man kalder negativ indkomstskat eller carry-back. Men det har der faktisk konsekvent været et flertal i vores danske Folketing som ikke har ønsket at gennemføre.

Ud over virksomhedsskatteordningen har vi en række andre konjunkturudlignende instrumenter indbygget i vores skattelovgivning. Lad mig nævne afskrivningsloven. Ifølge afskrivningsloven kan man selv vælge den procent-sats, man ønsker at afskrive med, svingende fra år til år. Derfor kan man altså vælge de høje,

[Skatteministeren]

de maksimale, afskrivninger det år, hvor man har en høj indkomst, og vælge lave afskrivninger det år, hvor man har en lav indkomst. Det samme kan siges i relation til varelagernedskrivninger, husdyrbesætningsloven og investeringsfondsloven i den form, hvori vi kender den, altså forud for det forslag, der her er fremsat.

Derfor er det regeringens opfattelse, at der allerede er indbygget ganske effektive konjunkturudligningssystemer i vores skattesystem. Derfor ser regeringen heller ikke noget behov for, at vi på nuværende tidspunkt yderligere skal komplicere vores skatte Lovgivning betydeligt ved at indbygge nye konjunkturudligningsinstrumenter.

Jeg vil dog godt sige, at det her jo også er et af de investeringsfondsforslag, som indgår i Personskatteudvalgets betænkning – men det er med et ganske andet indhold! Personskatteudvalget foreslår nemlig, at man ophæver loven om investeringsfonde, som det allerede er sket for selskaber.

Derfor vil jeg også godt holde, skal vi sige en dør på klem, men hvis denne sag overhovedet skal diskuteres videre, må det i sagens natur være en diskussion, der skal foregå i forbindelse med de drøftelser om en skatteomlægning, som regeringen lægger op til hen over sommeren. Såfremt Venstre og De Konservative har et stærkt ønske om at bringe denne sag frem under disse forhandlinger, så er det selvfølgelig en mulighed, der står åben for Venstre og De Konservative, men det har som konsekvens, at regeringen derfor ikke under nogen forhold kan stemme for det forslag, der er fremsat.

Jeg vil godt føje til som det sidste: Såfremt man ser det forløb foran sig og Venstre og De Konservative ønsker sagen bragt frem under forhandlingerne, og såfremt vi på trods af den dybe skepsis, vi nærer til behovet for yderligere instrumenter af denne karakter, forestiller os, at det skulle gennemføres, ja, så ville det end ikke betyde en forsinkelse i forhold til det, som Venstre og De Konservative har foreslået, da der er ikrafttræden pr. 1. januar 1994.

Med disse bemærkninger skal jeg afvise det lovforslag, som er fremsat af de to tidligere regeringspartier.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, vi tager fat på at behandle nu efter frokostpausen, svarede ministeren jo forslagsstillerne på umiddelbart før frokostpausen, og jeg kan på Socialdemokratiets vegne helt henholde mig til det svar, som ministeren gav.

Jeg skal dog tilføje et par enkelte ting. For det første, at når forslagsstillerne ved opgørelsen af provenutabet når frem til et tal på 150 mio. kr. og har lagt til grund, at henlæggelserne vil stige med 10 pct. som følge af forslaget, vil jeg sige, at det kan man selvfølgelig ikke afvise at de vil. Men hvis så ordningen medfører en endnu større stigning, bliver provenutabet tilsvarende større. Det er faktisk et rent gæt, forslagsstillerne her har leveret vedrørende lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Lad mig for det andet tilføje – når nu forslagsstillerne har åbnet for en debat om investeringsfondsloven – at det da er en besynderlighed, at man kan få 100 pct.s fradrag for henlæggelse i investeringsfond, men kun skal binde 70 pct. af henlæggelsen i et pengeinstitut. Det var måske en regel, vi burde få nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

Endelig har jeg da også som skatteministeren hæftet mig ved, at Personskatteudvalget foreslår ordningen fuldkommen ophævet. Det kunne vi måske også få nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

Med det sigte vil jeg da godt på Socialdemokratiets vegne tilsige forslagsstillerne, Venstre og De Konservative, en god og grundig udvalgsbehandling af forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Det er altid morsomt at mindes gamle dage: Hvis vi tænker tilbage til tiden, før den borgerlige regering blev dannet, da Venstre sidste gang var i opposition, måtte vi jo i sin tid gang på gang behandle forslag af denne art, der

[Rahbæk Møller]

handlede om at dæmpe virkningen af investeringsfondsloven og i øvrigt med samme begrundelse virkningen af muligheden for konjunkturudligning.

Så kom Venstre i regering. Så hørte vi ikke noget til det – heller ikke i de mange år, hvor Venstre sad på skatteministerposten.

Nu er Venstre tilbage i opposition, og så kommer man med de samme tanker, o.k. i en ny teknisk udformning, så vidt jeg kan erindre, men byggende på de samme hovedprincipper.

Ligesom dengang for over 10 år siden afviser vi i dag. Jeg siger principielt om investeringsfondsloven, at dér er jeg fuldkommen enig med den socialdemokratiske ordfører. Vi vil helst have den afskaffet. Men hvis den skal bevares, må mindstemålet dog være, at man kun kan trække det fra, man faktisk hensætter. Den nuværende ordning er helt besynderlig.

Elisabeth Arnold (RV):

Man kan på sin vis godt have megen forståelse for det fremsatte forslag, for det er da helt oplagt, at et meget svingende indtægtsgrundlag over årene altid er ubehageligt både for virksomheder og for privatpersoner.

Ethvert skattesystem har det jo bedst, hvis der er stabile forhold, indtjeningen er den samme år efter år og man har faste ansættelser, hvor man ved præcis, hvad der kommer ind hver måned og hvert år.

Men sådan er virkeligheden jo ikke, og derfor er der svingende indkomster både i virksomheder og hos privatpersoner.

Jeg synes, at dette forslag bliver fremsat for sent. Nogle ting er jo allerede ændret, og Personskatteudvalgets rapport, som der er blevet henvist til tidligere, har også foreslået, at man ændrer yderligere på disse sager, også i forbindelse med ændringer i andre ender af skattesystemet.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag. Men vi vil godt fremhæve en enkelt ting, som vi synes man måske også burde diskutere, og det er, at der jo er personer, som har meget svingende indkomster, som har meget brug for at udjævne deres indkomster, f.eks. kunstnere og andre, som er fuldstændig ude af stand til at regulere deres indkomster, og som pludselig kan have et år uden nogen som helst form for indkomst og andre år, hvor der er meget store indkomster. Det er

klart, at der er nogle behov dér, som vi meget gerne vil være med til at diskutere.

Det forslag om virksomheder, der ligger her, kan vi ikke medvirke til. Men problemet med svingende indkomster er ikke et, vi kan negligere. Så venlig vil jeg i hvert fald gerne være på Det Radikale Venstres vegne.

Pernille Sams (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Kirkegaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Formålet med det lovforslag, som vi i Det Konservative Folkeparti er medforslagsstillere af, er at gøre det muligt for selvstændige erhvervsdrivende at spare op i år med god indtjening og modsvarende gøre det muligt for dem at bruge pengene i mindre gode år.

En sådan form for konjunkturudligning gennem investeringsfondsloven vil være et godt supplement til de muligheder for konjunkturudligning, der i øvrigt står til rådighed for selvstændige erhvervsdrivende, der benytter virksomhedsskatteordningen.

De fleste selvstændige erhvervsdrivende oplever svingende indtægter fra år til år. Det gælder i udpræget grad fiskerierhvervet og landbrugserhvervet, som oplever svingende indtægter i takt med skiftende fangstmuligheder og vejrforhold. Men i realiteten er konjunktursvingninger et generelt problem for alle selvstændige erhvervsdrivende. Er der ikke i skatelovgivningen gode muligheder for fra år til år at udligne de svingende konjunkturer, kommer de selvstændige erhvervsdrivende til at betale mere i skat, end hvis indkomsten var jævnt fordelt over årene.

Det er derfor en oplagt mulighed at gøre investeringsfondslovens bestemmelser mere fleksible og på den måde skabe konjunkturudligning og dermed større retfærdighed. Hvis en sådan mulighed havde været gældende tidligere, ville f.eks. mange landmænd have haft en økonomisk stødpude til rådighed under og efter tørkeperioden i 1992.

Forslaget indebærer, at ikkeanvendte henlæggelser til investeringsfond kan vælges efterbeskattet i hæveåret eller i givet fald i henlæggelsesåret, hvis dette for nogle skulle være mere attraktivt. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende har en lavere marginalsattesats i hæveåret end i henlæggelsesåret, vil skatteyde-

[Pernille Sams]

ren helt eller delvis kunne undgå progressio-
nen. Hvis der er underskud i hæveåret, vil der
kunne frigøres et beløb uden beskatning.

Forslaget har naturligvis i årene fremover
nogle provenumæssige konsekvenser. Gör
man det samlede regnestykke op, er de dog af
begrænset omfang, og vi vil i Det Konservative
Folkeparti i givet fald være parat til at anvise
dækning herfor.

Vi kan varmt anbefale forslaget.

Ole Donner (FP):

Jeg skal indlede med at sige, at Fremskridts-
partiet kan støtte det foreliggende lovforslag,
og da der i dag ikke er nogen, der har drillet
mig eller irriteret mig eller sagt noget grimt,
skal jeg lade være med at bruge ord som »plat-
tenslageri« og lign. til Venstre og De Konser-
vative. Men vi er da noget forbavset over, at
man nu kommer med dette forslag på et tids-
punkt, efter at man har siddet 10 år i regering
uden at komme med et sådant forslag. Vi har
fra Fremskridtspartiets side indtil flere gange
fremsat lignende forslag, som er blevet ned-
stemt af bl.a. Venstre og De Konservative, men
vi er da glade for, at man nu vil være med til at
forsøge at få det igennem. Jeg har måske ikke
den helt store tiltro til, at det bliver gennem-
ført, men man må sige, at Socialdemokratiet
har gjort det godt, når de førhen kunne få Ven-
stre og De Konservative til at stemme imod og
nu har CD, Kristeligt Folkeparti og De Radi-
kale, som jo også stemmer imod dette forslag,
når Socialdemokratiet siger, at de skal gøre
det.

Men vi er tilfredse med, at man har fremsat
forslaget. Vi mener, det vil være hensigtsmæs-
sig, hvis der blev gennemført noget i den ret-
ning, der er foreslået her, for det må være rig-
tigt og rimeligt, at virksomheder har mulighed
for at lave nogle henlæggelser til en rimelig be-
skatning og så bruge dem i de dårlige år.

Vi kan altså støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Selv om jeg ved fremsættelsen af dette for-
slag havde nogle forudannelser om, hvordan
forslaget ville blive modtaget af vores største
parti, må jeg alligevel sige, at jeg er lidt skuffet
over de indlæg, der kom fra skatteministeren
og fra den socialdemokratiske ordfører.

Da vi i oktober måned sidste år behandlede
et forslag om frigivelse af investeringsfonds-
midler i forbindelse med tørkepakken til land-
bruget, sagde den nuværende skatteminister:

»Jeg mener faktisk, at mange af vores virk-
somheder og mange af vores selvstændige er-
hvervsdrivende har meget store problemer, og
det er også Folketingets forpligtelse at prøve at
skabe rammer, så disse problemer kan blive
løst.«

Det er netop det, som jeg mener vi prøver at
gøre med det foreliggende forslag, som er til
førstebehandling i dag, og som indeholder be-
stemmelser om ændringer af investerings-
fundsloven, der betyder, at de personligt drev-
ne virksomheder kan foretage henlæggelser fra
indkomståret 1994.

Hvad angår det provenutab, som hr. Klaus
Hækkerup nævnte i sit indlæg, er det da klart,
at der altid vil være stor usikkerhed med hen-
syn til provenumæssige skøn – det er vi ikke
blinde for – men jeg vil i den forbindelse gerne
sige til hr. Klaus Hækkerup, at vi i de skøn, der
er opregnet i bemærkningerne til lovforslaget,
ikke har taget højde for den dynamiske effekt,
som dette forslag helt klart vil have – en dyna-
misk effekt, som jeg har set man også regner
med i f.eks. Personskatteudvalgets betænk-
ning, der også opererer med begrebet »dyna-
misk effekt«.

Hr. Rahbæk Møllers holdning til forslaget
kommer selvfølgelig ikke bag på mig, men jeg
må indrømme, at jeg egentlig havde forventet
en mere positiv holdning til forslaget fra fru
Elisabeth Arnold, men jeg er da glad for, at fru
Elisabeth Arnold har forståelse for de svingen-
de indkomster hos de selvstændige erhvervs-
drivende.

Skatteministeren var inde på de muligheder,
som de selvstændige erhvervsdrivende i dag
har for at udligne indkomsten, bl.a. ved hen-
læggelse til efterbeskatning, altså en aconto-
skat i virksomhedsordningen. Dertil vil jeg si-
ge, at mange af de virksomheder, som skulle
blive tilgodeset af det forslag, som vi nu be-
handler, ikke bruger virksomhedsskatteord-
ningen. Da vi diskuterede investeringsfonds-
forslaget sammen med lovforslag nr. L 25, blev
det også bemærket, at mange af de landbrug,
som man ville hjælpe ved lovforslag nr. L 25,
ikke havde mulighed for at få den hjælp, da de
ikke arbejdede under virksomhedsskatteord-
ningen.

[Mariann Fischer Boel]

Til hr. Ole Donner vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at forslaget bliver støttet fra Fremskridtspartiets side, ligesom jeg er glad for, at hr. Ole Donner ikke forfaldt til nogle bemærkninger om tilblivelsen af dette forslag, for jeg havde selvfølgelig ventet, at de på et eller andet tidspunkt måtte komme. Men jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at det foreliggende forslag er blevet til i den tidligere regerings tid i Skatteministeriet. Det vil man kunne se af den måde, det er udformet på, og jeg er også sikker på, at skatteministeren vil give mig ret i, at det er at finde i arkiverne i Skatteministeriet. Det var bestemt meningen, at det forslag skulle fremsættes også af den tidligere regering.

Jeg er ked af, at der slet ikke har været nogen bemærkninger i dag fra Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti. Især havde jeg glædet mig til at høre Kristeligt Folkepartis holdning til forslaget, da de jo tidligere har givet udtryk for, at de virkelig savnede en langsigtet ordning, en konjunkturudligningsordning, som de ønskede Skatteministeriet skulle begynde at arbejde med. Men det kan være, vi kan få oplyst Kristeligt Folkepartis holdning ved en senere lejlighed.

For forslagsstillerne har det været vigtigt i de vanskelige tider, vi har i øjeblikket for erhvervslivet, at give nogle positive signaler, og det mener vi netop at det forslag, som vi behandler i dag, ville være medvirkende til.

Jeg siger da tak for de tilkendegivelser, der er givet, og håber, vi kan nå til en løsning i udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Stavad):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Mariann Fischer Boel, refererede til et lille uddrag af en debat, vi havde sidste år om investeringsfondsloven foranlediget af et forslag, den daværende regering fremsatte. Jeg er sådan set glad for, at fru Mariann Fischer Boel refererede et lille afsnit, hvor jeg var venlig – dem kan jeg normalt bedst lide – for hvis fru Mariann Fischer Boel havde gjort sig den ulejlighed at læse min ordførertale igennem, ville hun have konstateret, at det måske er en af de mest kontante taler, jeg har holdt i min tid i Folketinget. Men det skal også siges, at det var et ganske andet forslag. Derfor vil jeg også gerne sige, at det forslag, som Venstre og De Konservative her har

fremsat, ikke kan give anledning til en tale af samme lydstyrke.

Men jeg vil meget gerne vedstå den udtalelse, som fru Mariann Fischer Boel refererer til. Jeg mener faktisk, at en af vores meget væsentlige opgaver i et forhåbentlig godt samarbejde her i Folketinget og i et samarbejde med alle gode kræfter uden for Folketinget er at skabe gode rammer for dansk erhvervsliv og give det gode muligheder. At der er mange, der har meget store problemer, er givet, og det er også derfor, arbejdsløshedstallene i øjeblikket er så høje, som de desværre er.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at den nuværende regering har som en af vore faste målsætninger at være med til at sikre et godt erhvervsklima, sikre gode konkurrencemuligheder, sikre gode udviklingsmuligheder for dansk erhvervsliv. Det er faktisk en af de meget væsentlige opgaver, vi føler vi har, og som vi også håber vi i et godt samarbejde med Venstre og De Konservative kan føre ud i livet.

Men når det ikke fører til, at vi umiddelbart om denne sag siger, at det er en god idé, er det, fordi vi har svært ved at se, at dette her giver noget nævneværdigt bidrag. Fru Mariann Fischer Boel nævner fiskerierhvervet og landbrugserhvervet. Dertil vil jeg sige, at hovedparten af de erhvervsdrivende, vi her taler om, vil være inde i virksomhedsskatteordningen, for dem med de svingende indkomster, med de lidt større kuttere og de lidt større landbrug vil normalt, i hvert fald hvis de under nogen former har problemer, have en betydelig gældsprocent. Og forudsætningen for, at de så kan opnå fuld værdi af et erhvervsmæssigt rentefradrag, er, at de abonnerer på virksomhedsskatteordningen.

Jeg har lidt svært ved at se, hvem man specielt hjælper med dette forslag, som ikke allerede er hjulpet med eksisterende lovgivning, og som i hvert fald har en frihed til at kunne vælge sig ind i virksomhedsskatteordningen og benytte den eksisterende opsparingsordning i virksomhedsskatteordningen, som betyder, at man, hvis man ikke forbruger alt, hvad man tjener, kan nøjes med en 34 pct.s acontoskat. Vi har i de seneste år lavet en konjunkturudligningsordning i virksomhedsskatteordningen, samtidig med at vi efterfølgende har nedsat erhvervsbeskatningen fra 50 pct. til 34 pct., så ingen erhvervsdrivende bliver tvunget til at beta-

[Skatteministeren]

le ud over de 34 pct., hvis ikke de pågældende har et privatforbrug, der betinger, at man gør det.

Fru Mariann Fischer Boel henviser til, at dette her nok ikke koster så meget, fordi der er nogle dynamiske effekter, og henviser i den forbindelse til Personskatteudvalget. Dertil vil jeg sige, at man altid skal være forsigtig med disse dynamiske effekter. I hvert fald kan jeg konstatere, at Erhvervsstatteudvalget mener, at det bl.a. betinger dynamiske effekter i en sammenhæng, hvor man afskaffer investeringsfondsloven.

Jeg vil derfor konkludere over for fru Mariann Fischer Boel, at jeg synes, det er godt, vi får det udvalgsarbejde nu, og vi vil også på det område selvfølgelig betjene med besvarelse af alle spørgsmål så godt, vi kan gøre det, så vi får emnet belyst. Og skulle der på den baggrund være behov for, at vi vender tilbage og taler med hinanden om sagen til efteråret eller i sommerens løb, så gør vi det.

Men det eneste, der efter min opfattelse kan være begrundelsen for dette forslag på det grundlag, vi kender i øjeblikket, og det eneste, der adskiller det fra andre konjunkturudligningsordninger, som vi allerede har i lovgivningen, er, at man med dette instrument, hvis det blev vedtaget, ville kunne få udbetalt tidligere års betalte skatter. Og dér har vi nok en politisk uenighed.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne understrege, at Fremskridtspartiet støtter det foreliggende lovforslag, også selv om Venstre og Venstres daværende skatteminister tidligere har afvist forslag af lignende karakter fra Fremskridtspartiet. Det volder os ikke nogen problemer; vi synes, det er godt, at der nu kommer sådan et forslag.

Fru Mariann Fischer Boel nævnede, at forslaget er udarbejdet af Skatteministeriet, og jeg kan også se, at det er ledsaget af nogle gode og fyldige bemærkninger. Men jeg vil understrege, at forslaget jo ikke blev fremsat af Venstres skatteminister. Jeg må komplimentere Venstre. Jeg mener, at de i Venstre er dygtige til at sælge sig selv og til at markedsføre partiet. Jeg kender ikke Skatteministeriets arkiver, men det ville ikke overraske mig, hvis der lå en hel række af den slags forslag, som man på et belejligt

tidspunkt, umiddelbart før et folketingsvalg, ville have kunnet smide på bordet her og dermed få tallene op i nærheden af de 50 mandater, som Børsen var så venlig at give Venstre ved sidste meningsmåling.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Med nogen forbløffelse hørte jeg, at fru Mariann Fischer Boel havde forventet en mere positiv holdning fra Det Radikale Venstres side til dette forslag. Jeg kan ikke forstå, hvad fru Mariann Fischer Boel har den forventning i, for de tidligere gange, hvor tilsvarende forslag har været behandlet, har Det Radikale Venstre givet udtryk for, at vi ikke følte, at dette var den rigtige måde at løse problemerne på med de svingende indkomster. Vi har også henvist til Personskatteudvalgets rapport og sagt, at det er nogle af de ordninger, som har været meget omdiskuteret, og som vi måske i virkeligheden helt burde afskaffe.

Derfor forstår jeg ikke, hvorfra fru Mariann Fischer Boel har sin optimisme. Jeg var venlig over for Venstre, for jeg sagde, at der selvfølgelig er et problem med de svingende indkomster. Men jeg mener ikke, at dette er den rigtige måde at løse problemet på, og vi vil se på nogle andre grupper, som vi mener har nogle problemer, der kan sidestilles dermed, nemlig kunstnerne. Men det er også så langt, vi vil strække os i denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil gerne takke skatteministeren for alle de pæne ord, der blev sagt om samarbejde. Og det glæder vi os da meget til fra Venstres side.

Men jeg bliver nødt til at sige til skatteministeren, at det rent faktisk er sådan, at under halvdelen af de landbrug, der har regnskabspligt, er registreret i virksomhedsordningen, og det betyder altså en begrænset mulighed for at anvende de tilbud – hvis man kan kalde det sådan – der gives i dag i skattelovgivningen.

Ministeren var inde på den økonomiske effekt i forbindelse med Personskatteudvalgets betænkning. Jeg synes, at den omstændighed, at vi har valgt i forslaget slet ikke at kalkulere med den dynamiske effekt overhovedet, viser, at vi selvfølgelig også har en vis respekt for det begreb, der hedder den dynamiske effekt.

[Mariann Fischer Boel]

Jeg er også glad for, at ministeren melder ud, at det er en politisk uenighed, der ligger bag ved ministerens modstand imod forslaget. Så ved vi, hvor vi er henne.

Hr. Ole Donners bemærkning vil jeg slet ikke spille kræfter på at kommentere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Genindførelse af fradragsret for repræsentationsudgifter).

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 23/2 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Fremskridtspartiet har fremsat forslag om at genindføre fuldt skattemæssigt fradrag for repræsentationsudgifter. Det er fremhævet, at begrænsningen af fradragsretten har haft en række skadelige virkninger for hotel- og restaurationsbranchen, som branchen og Fremskridtspartiet i 1985 advarede imod. Det nævnes, at der nu er forløbet så lang tid efter skattereformen, at ingen af forligspartierne længe behøver at føle sig forpligtet af deres aftale fra dengang. Det er tillige anført, at en ændring som foreslået vil give øget beskæftigelse i branchen samt betyde en merindtægt for staten.

Jeg må, ligesom jeg gjorde i svaret den 10. marts 1993 til hr. Kirkegaard vedrørende den

samme sag, sige til Folketinget, at regeringen ikke har aktuelle planer om at gennemføre fuldt fradrag for repræsentationsudgifter, og at regeringspartierne derfor ikke kan stemme for lovforslaget.

Regeringen vil dog gerne overveje alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning også inden for serviceerhvervene. Imidlertid skal der jo også tages hensyn til, at vi opererer inden for snævre samfundsøkonomiske rammer, hvis vi skal leve op til en ansvarlig finanspolitik.

Jeg kan oplyse, at begrænsningen af repræsentationsfradraget blev gennemført ved skattereformen mellem 6 partier i 1985 med fuld virkning fra 1. januar 1987. Begrænsningen blev i bemærkningerne til lovforslaget begrundet med, at fuldt fradrag for repræsentationsudgifter i et vist omfang må antages at medvirke til, at udgifter, der grænser tæt op til privatforbrugsudgifter, kommer til at ligge på et højere niveau, end det er rimeligt og nødvendigt.

Forligspartierne bag skattereformen fandt intet belæg for de dystre prognoser om branchens beskæftigelse, som dengang blev fremført af Fremskridtspartiet og af branchen. Af de statistikker, som er tilgængelige, fremgår det, at udviklingen i hotel- og i restaurationsbranchens omsætning fra 1985 til 1991, som er de sidste offentliggjorte tal, målt i faste priser er steget i hvert af årene fra 1985 til 1989. Beskæftigelsen lå i 1991 8 pct. over 1985-niveau.

1985-begrænsningen medførte derfor, kan vi konstatere, ikke umiddelbart en tilbagegang for hotel- og restaurationsbranchen, som anført af forlagsstillerne.

Hvad angår de provenumæssige virkninger af at genindføre fuldt fradrag for repræsentationsudgifter, er forholdet dét, at der ikke i skattestatistikken er oplysninger om dette fradrag. Men hvis man tager udgangspunkt i de tal, der i sin tid blev benyttet, da fradraget blev begrænset, og fremskriver disse udgifter, tyder et sådant skøn på, at provenutabet ved at gennemføre fuld fradragsret vil ligge i overkanten af 1½ mia. kr. årlig, når der tages hensyn til, at selskabsskatten i mellemtiden er nedsat fra 50 pct. til nu 34 pct.

Jeg kan hertil føje, at udgangspunktet for skønnene i forbindelse med fradragsbegrænsningen i skattereformen var en stikprøveundersøgelse. Da der ikke siden fradragsbe-